

[Ingolf Knudsen]

gang på gang må konstatere, at svenskerne for længst har forladt den vej, som vi altså forsøger at følge op. Man kan altså i Berlingske Tidende for i går læse om store problemer med hensyn til forskningsniveauet i Sverige, og at der måske oven i købet har ligget en eller anden bestemt ideologi bag ved at forhindre nogen i ligesom at rage op over andre.

Jeg synes nok, det er væsentligt at få understreget, at vi helst ikke i Danmark skulle følge en sådan udvikling, og understreger nødvendigheden af et rimeligt og et godt forskningsniveau og nødvendigheden af, at man stiller rimelige bevillinger til rådighed, at man indretter en styrelseslov efter, at de få også skal have mulighed for at udvikle sig og at forske til gavn for det danske samfund. Jeg kunne godt tænke mig, at man også så på nye muligheder med hensyn til uddannelser, hvor man kunne samarbejde eller samordne behovet fra erhvervslivets side i fremtiden, og jeg vil gerne opfordre til, om der dog ikke kunne blive nedsat et fællesudvalg til at undersøge disse muligheder, et samarbejde mellem erhvervsliv og forsknings- eller uddannelsessteder.

Jeg vil også gerne berøre problemerne omkring voksenuddannelserne, det, som man med et fint ord har kaldt de livslange uddannelser. Jeg føler, det er på tide, at man tager fat på netop dette område og forsøger at få en ny indholdsanalyse drøftet. Har det sin rimelighed, at man med hensyn til voksenuddannelserne bilder voksne mennesker ind, at nu skal de nå op på det niveau, de aldrig nåede, mens de gik i skole? De skal tage 8. og 9. og 10. klasses prøver, og så lader man 40-årige og 50-årige voksne tage prøver, som er indrettet efter 15-årige unge. Jeg føler, at det er ganske urimeligt, og at man på dette område burde til at debattere mere, hvad indholdet af de voksenuddannelser, man tilbyder, skal være. Hvilket behov er der, og er det rimeligt at bilde folk ind, at det er, fordi de kun fik en 7-årig skoleuddannelse? Og somme tider siger man oven i købet i samme åndedrag, at så er de jo meget dårligt stillet i forhold til dem, der fik 9. klasse. Må jeg godt spørge: hvor meget forskel er der egentlig i den effektive udnyttelse af timerne? Hvor mange timers undervisning fik de, som går 9 år i skole nu, i forhold til dem, der gik 7 år? Jeg tror nok, at forskellen i det effekti-

ve timetal er meget lille. Derfor bilder vi folk ind konstant: I fik 7 års skolegang, og det er vel nok for dårligt, nu må I på skolebænken igen og indhente det!

Kunne det ikke være på sin plads at få debatteret, hvad det er, vi skal tilbyde voksne mennesker? Jeg er enig i, at vi skal tilbyde voksne mennesker uddannelse, men den uddannelse kunne måske ligge inden for de frie oplysningsforbunds område. Den kunne måske ligge inden for højskolens regie, hvor vi i dette land dog har haft en vid tradition for at tilbyde voksenundervisning, som ikke bare pegede frem mod noget kompetencegivende, men som byggede på et frihedssyn, og som byggede på at give den enkelte mulighed for at leve sin egen tilværelse, for at virke dér, hvor den enkelte var sat. Jeg synes nok, det var på tide, at vi drøftede voksenundervisning ud fra sådanne grundholdninger, som oven i købet hviler dybt på traditioner i det danske samfund.

Til allersidst kunne jeg godt tænke mig, at vi også tog fat på, når vi nu drøfter uddannelse, at drøfte det i et europæisk perspektiv, for hvad enten vi kan lide det eller ej, så står vi måske en dag i den situation, at det europæiske perspektiv er en realitet. Jeg synes nok, der var rimeligt, at man på forhånd drøftede, hvad det vil betyde for dansk uddannelse, hvad det vil betyde for den situation, vi lever i, og hvad det vil betyde for de uddannelser, vi tilbyder de unge, som vokser op.

J. K. Hansen (S):

Det er med nogen undren, man modtager en forespørgsel som den, centrumdemokraterne med hr. Ingolf Knudsen i spidsen har stillet undervisningsministeren, om, hvilke oplysninger ministeren kan give om den øjeblikkelige situation på undervisningsområdet og om regeringens planer for ændringer af gældende lovgivning herom. Jeg kan bestemt ikke følge hr. Ingolf Knudsen i de argumenter, der ligger bag hans forespørgsel her i dag.

Vi har hørt ministerens redegørelse som svar på forespørgslen, og jeg må da sige, at den frembragte ikke noget nyt, ikke noget, vi ikke vidste i forvejen. Jeg skal skynde mig at indskyde, at det bestemt ikke er nogen kritik af ministeren, tværtimod, må man nok sige.